

Ефективним інструментом диверсифікації капіталу компаній є ринок акцій. Інструментарій ринку цінних паперів забезпечує оптимізацію розміщення капіталу, диверсифікацію портфеля активів, скорочення ризику ліквідності, прискорення процесу трансформації капіталу в середні- і довгострокові активи, зростання капіталізації. Додаткове залучення сучасних фондових інструментів для формування капіталу сприятиме зростанню капіталізації підприємств у майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Формування та використання нематеріальних активів підприємств для підвищення їх капіталізації (наукова доповідь). – К.: Національна академія наук України, Інститут економіки промисловості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://iep.donetsk.ua/uch_sovet/contents/09_04_2015/Bryl.pdf.
3. Офіційний сайт Національна комісії з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua>.

УДК 303.732.3

Магдалюк О. В.

*аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

Фундментально-вартісний аналіз як сучасний інструмент фінансового контролю на підприємстві

У сучасній фінансовій літературі однією із розповсюджених наукових позицій є визначення контролю як інструменту, який орієнтований на забезпечення досягнення поставлених цілей. У такій змістовній інтерпретації контроль представляє собою систему інформаційно-аналітичної та інформаційної підтримки процесів планування, аналізу, контролю та прийняття управлінських рішень у розрізі функціональних сфер діяльності підприємства.

Метою даного дослідження є аргументація доцільності застосування фундаментально-вартісного аналізу як методологічної основи формування сучасного інструментарію у сфері формування та реалізації фінансових управлінських рішень.

Узагальнення наукових джерел дозволяє характеризувати фундаментальний аналіз як «...різновид економічного аналізу, мета якого — визначення фундаментальної (істинної, внутрішньої) вартості компанії та аналіз факторів, що впливають на неї, а також прогнозування ринкової капіталізації компанії та ціни її акцій» [1, с. 2]. Такий аспект у подальшому дослідженні ми будемо визначати як фундаментально-вартісний аналіз, що термінологічно дозволить його відрізнити від класичного розуміння фундаментального аналізу, який використовується в біржовій практиці.

У наукових працях В. Когденко [1] основними аспектами фундаментально-вартісного аналізу є аналіз цінності, фундаментальної вартості та ринкової капіталізації підприємства, а українські вчені С. Клименко [2] та Н. Шевчук [3] визначають даний вид аналізу як «симбіоз фінансового, стратегічного та когнітивного аналізу», в основі якого критерієм прийняття управлінських рішень прийнято фундаментальну вартість підприємства.

Інтерпретація терміну фундаментальної вартості у наукових джерелах є неоднозначною, а найбільш вагомими є результати досліджень даної проблеми такими науковцями як А. Дамодаран, М. В. Кудіна, О. Л. Чернозуб, В. Г. Когденко та М. В. Мельник, Л. Д. Ревуцький, О. Б. Мних, Л. В. Фролова та О. О. Лісніченко, А. В. Бухвалов та Є. А. Акулаєва, Н. В. Шевчук, А. О. Блінов та О. А. Ніколаєвська. У дослідженнях Т. Теплової дану категорію досліджено у контексті інвестиційної вартості як метод прогнозування ринкової (біржової) вартості підприємства, що базується на аналізі фінансових та виробничих показників його діяльності [4]. Відповідно до даного підходу фундаментальна вартість представляє собою грошову оцінку вигід узагальненого (знеособленого) інвестора на базі загальнодоступної фінансової та не фінансової інформації щодо діяльності підприємства та не враховує

додаткових вигід, які можуть бути отриманими від специфічних ресурсів інвестора.

У дослідженнях М. Кудіної фундаментальна вартість визначається як сутнісна характеристика підприємства, яка відображає його потенційну здатність як суб'єкту та об'єкту економічних відносин забезпечувати формування та прирощення вартості [5, с. 40 – 41]. Така інтерпретація є найбільш поширеною серед науковців та характеризує суб'єктно-об'єктну природу підприємства, як форму організації капіталу. Так, з одного боку, підприємство як суб'єкт економічних відносин виступає джерелом формування вартості за умови грамотного управління капіталом, з іншого – стає об'єктом вкладення капіталу іншими економічними суб'єктами. У наукових економічних публікаціях, характеризуючи капітал, як джерело формування фундаментальної вартості, контекст його дослідження пов'язаний із ресурсною проблематикою в аспектах забезпечення інвестиційної активності та конкурентоспроможності підприємства. Характеристика капіталу як потенційного об'єкту вкладення капіталу іншими економічними суб'єктами досліджується переважно з точки зору забезпечення інвестиційної привабливості підприємств.

Представлені характеристики дозволяють говорити про те, що фундаментальна вартість виступає як полікритеріальна основа для оцінювання ефективності фінансового управління підприємством, а фундаментально вартісний аналіз поєднує в собі усі функціональні види аналізу, які виступають його результатними конструктами. Фундаментально-вартісний аналіз є досить перспективною методологією з точки зору розвитку концепції фінансового контролінгу і як загальної філософії, і як дієвого інструменту сучасної теорії корпоративних фінансів.

Список використаних джерел:

1. Когденко В. Г. Фундаментальный анализ компании: особенности и ключевые индикаторы / В. Г. Когденко // Экономический анализ: теория и практика. Научно-практический и аналитический журнал. – М.: ООО «Винанспресс», 2014. – № 33 (384). – С. 2 – 16.

2. Клименко С. М. Фундаментально-вартісний аналіз як основа розвитку управлінської бізнес-аналітики / С. М. Клименко, Н. В. Шевчук // Стратегія економічного розвитку України: зб. наук. пр. – 2015. – Вип. 37. – С. 165–174.

3. Шевчук Н. В. Фундаментально-вартісний підхід в контексті обґрунтування стратегічних рішень на підприємстві / Н. В. Шевчук // Стратегія економічного розвитку України: зб. наук. пр. – К.: КНЕУ, 2015. – № 36. – С. 147 – 155.

4. Теплова Т.В. Инвестиционные рычаги максимизации стоимости компании. Практика российских предприятий: [монография] / Т.В. Теплова. – М.: Вершина, 2007. – 272 с.

5. Кудина М.В. Теория стоимости компании: Монография / М.В. Кудина. – М.: ИД «ФОРУМ», ИНФРА-М, 2010. – 368 с.

УДК 658.141

Майорова Т.В.

*д. е. н., професор, професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Управління вартістю проекту як основа проектного фінансування

Одним із найважливіших елементів у системі проектного фінансування є **управління вартістю** проекту. У відповідності до міжнародних стандартів управління проектами РМВоК[®][1], управління вартістю проекту об'єднує процеси, що виконуються в ході планування, розробки бюджету та управління витратами, що забезпечують завершення проекту в рамках затвердженого бюджету.

Процесу управління вартістю передують дії з планування проекту, яке є частиною процесу розробки плану управління проектом в цілому. У результаті виходить план управління вартістю, що встановлює формат і критерії планування, структурування, оцінки, розробки бюджету і управління вартістю проекту. Процеси управління вартістю та пов'язані з ними інструменти і